

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимкової Іоли Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 22 Кодексу про шлюб та сім'ю України

м. К и ї в
25 травня 2022 року
№ 43-3(I)/2022

Справа № 3-170/2021(355/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенко Віктор Васильович (голова засідання, доповідач),
Завгородня Ірина Миколаївна,
Кичун Віктор Іванович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимкової Іоли Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 22 Кодексу про шлюб та сім'ю України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Тимкова І.А. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам третій, четвертій

статті 41 Конституції України (конституційність) положень статті 22 Кодексу про шлюб та сім'ю України (далі – Кодекс), які втратили чинність, але продовжують застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності.

Відповідно до положень статті 22 Кодексу майно, нажите подружжям за час шлюбу, є його спільною сумісною власністю; кожен з подружжя має рівні права володіння, користування і розпорядження цим майном; подружжя користується рівними правами на майно і в тому разі, якщо один з них був зайнятий веденням домашнього господарства, доглядом за дітьми або з інших поважних причин не мав самостійного заробітку.

Автор клопотання вважає, що внаслідок застосування в остаточному судовому рішенні в його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 30 червня 2021 року – положень статті 22 Кодексу були порушені його конституційні права.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, Загальну декларацію прав людини 1948 року, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Перший протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1996 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Автор клопотання вважає, що положення статті 22 Кодексу є дискримінаційними, обмежують його право власності та право на житло, недоторканність приватної власності, перешкоджають вільно розпоряджатися майном, яке належить йому на підставі договору купівлі-продажу.

Обґрунтування невідповідності Конституції України положень статті 22 Кодексу у конституційній скарзі Тимкова І.А зводить до цитування норм Конституції України, висловлення незгоди з остаточним судовим рішенням у її справі, у тому числі з наданою Верховним Судом оцінкою обставин справи, а також висловлення оціночних міркувань щодо спільної сумісної власності подружжя, що не є обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності положень статті 22 Кодексу приписам Конституції України.

Таким чином, зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимкової Іоли Анатоліївни щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень статті 22 Кодексу про шлюб та сім'ю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**